

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie

LOL.410.011.01.2015
P/15/091

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie
ul. Artyleryjska 3e, 10-165 Olsztyn
T +48 89 678 82 00, F +48 89 678 82 30
lol@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-69, 10-950 Olsztyn

I. Dane identyfikacyjne kontroli

<i>Numer i tytuł kontroli</i>	P/15/091 – Zapewnienie przez organy administracji publicznej dostępu do jezior stanowiących wody publiczne
<i>Jednostka przeprowadzająca kontrolę</i>	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie
<i>Kontroler</i>	Joanna Łukasik, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 94980 z dnia 17 czerwca 2015 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
<i>Jednostka kontrolowana</i>	Starostwo Powiatowe w Mrągowie (dalej: „Starostwo”)
<i>Kierownik jednostki kontrolowanej</i>	Antoni Karaś, Starosta Mrągowski (dalej: „Starosta”) ¹ (dowód: akta kontroli str. 3-4)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Uzasadnienie
oceny ogólnej

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości² działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

NIK pozytywnie ocenia przygotowanie organizacyjne do wykonywania zadań związanych z ustalaniem przebiegu linii brzegu, wydawaniem pozwoleń wodnoprawnych, decyzji legalizujących urządzenia wodne, a także decyzji nakazujących likwidację takich urządzeń. We wszystkich badanych przypadkach powiadamiano strony o wszczęciu postępowań administracyjnych, a przekazywane im decyzje spełniały wymogi określone w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego³ (dalej: „Kpa”), tj. zawierały m.in.: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, podstawę prawną, rozstrzygnięcie wraz z uzasadnieniem oraz pouczenie o trybie odwołania ze wskazaniem właściwego organu.

Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły natomiast załatwiania indywidualnych spraw rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych z opóźnieniem wynoszącym od 1 do 22 dni w stosunku do terminu określonego w art. 35 § 3 Kpa oraz nieinformowania stron postępowania o przyczynach zwłoki i nowym terminie załatwienia sprawy.

¹ Uchwałą Nr I/4/2010 Rady Powiatu w Mrągowie 29.11.2010 r. na Starostę Mrągowskiego powołano Bogdana Kurtę, zaś uchwałą Nr II/2/2014 z dnia 15.12.2014 r. – Antoniego Karasia.

² Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

³ Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Prowadzenie postępowań administracyjnych w zakresie wydawania pozwoleń wodnoprawnych, ustalania linii brzegu oraz stwierdzonych przypadków wybudowania urządzeń wodnych bez pozwolenia

Opis stanu faktycznego

1.1. W latach 2011-2015 (do 30 czerwca), zgodnie Regulaminem Organizacyjnym Starostwa⁴ (dalej: „Regulamin organizacyjny”), zadania z zakresu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne⁵ (dalej: „Prawo wodne”) przydzielone zostały Wydziałowi Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa (dalej: „Wydział Środowiska”). Do zadań tych należało m.in.:

- ustalanie linii brzegu,
- wydawanie pozwoleń wodnoprawnych m.in. na budownictwo wodne, w tym na wykonywanie urządzeń wodnych,
- wygaszanie, cofanie lub ograniczanie pozwoleń wodnoprawnych.

W okresie objętym kontrolą (lata 2011-2015) w Wydziale Środowiska zatrudnione były cztery osoby, z czego trzy (zgodnie z przyjętymi zakresami czynności) realizowały zadania wynikające z ww. ustawy. I tak:

- za prowadzenie postępowań administracyjnych i egzekucyjnych w sprawach dotyczących wykonania urządzeń wodnych bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego odpowiadał referent,
- za ustalanie w drodze decyzji linii brzegu i wydawanie pozwoleń wodnoprawnych na wykonanie urządzeń wodnych odpowiadał inspektor,
- nadzór nad pracą poszczególnych pracowników - naczelnik Wydziału Środowiska.

(dowód: akta kontroli str. 5-14)

1.2. Na terenie powiatu mragowskiego (dalej: „powiat”), wg danych ewidencji gruntów i budynków, znajdowało się łącznie 97 jezior stanowiących własność Skarbu Państwa, których łączna powierzchnia, oznaczona jako wody płynące, wynosiła 12.650,5726 ha, w tym:

- 75 jezior o łącznej powierzchni 5.238,8668 ha znajdowało się w trwałym zarządzie Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego (dalej: „Marszałek Województwa”),
- 19 jezior o łącznej powierzchni 7.396,5758 ha – Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie (dalej: „Dyrektor RZGW”),
- 3 jeziora o łącznej powierzchni 15,13 ha – Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w Olsztynie (dalej: „ANR”).

(dowód: akta kontroli str. 15-18)

Uwagi dotyczące badanej działalności

Trzy jeziora stanowiące własność Skarbu Państwa, tj. jez. Żelwążek (działka ewidencyjna nr 137), Żabie (nr 138/5) i Kurianka (nr 75/2), według zapisów zawartych w ewidencji gruntów i budynków, znajdowały się w trwałym zarządzie ANR. Starosta do dnia kontroli NIK nie podjął działań w celu przekazania tych jezior w trwały zarząd jednostkom uprawnionym do wykonywania praw właścicielskich wobec gruntów Skarbu Państwa pokrytych wodami.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw⁶ (dalej: „ustawa o zmianie Prawa wodnego”),

⁴ Zmiany do Regulaminu: Uchwała Rady Powiatu w Mragowie Nr VII/28/2011 z dnia 26.01.2011 r., Nr XII/70/2011 z dnia 28.06.2011 r. i Nr XLIV/283/2014 z dnia 26.03.2014 r.

⁵ Dz. U. z 2015 r., poz. 469

⁶ Dz. U. z 2005 r., Nr 130, poz. 1087 ze zm.

wody oraz grunty pokryte wodami stanowiące własność Skarbu Państwa przechodzą w trwały zarząd m.in. odpowiednio regionalnych zarządów gospodarki wodnej i marszałków województw. Przejście mienia stwierdza, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego, właściwy starosta realizujący zadanie z zakresu administracji rządowej.

Naczelnik Wydziału Geodezji wyjaśnił, że do dnia 17 lipca br. nie wpłynął żaden wniosek w tej sprawie, a przejście mienia, o którym mowa w art. 217 ust. 1 Prawa wodnego stwierdza się na wniosek zainteresowanego.

Dyrektor ANR podał, że z dniem 30 lipca 2005 r. powierzchniowe wody płynące oraz grunty pokryte tymi wodami stanowiące własność Skarbu Państwa (w tym ww. jeziora) przeszły z mocy prawa w trwały zarząd Marszałka Województwa, co powinno być potwierdzone decyzjami Starosty. Do dnia 10 lipca br. przedmiotowe decyzje nie zostały wydane. W przypadku ich wydania zostanie sporządzony protokół zdawczo-odbiorczy.

NIK zwraca jednak uwagę, że zgodnie z § 44 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków⁷ (dalej: „rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków”), to do zadań starosty związanych z prowadzeniem ewidencji gruntów należy m.in. utrzymanie operatu ewidencyjnego w stanie aktualności, tj. zgodności z dostępnymi dla organu dokumentami i materiałami źródłowymi. Natomiast aktualizacja operatu ewidencyjnego, w myśl zapisów § 45 ust. 1 pkt 1 i 2 tego rozporządzenia, następuje poprzez wprowadzanie udokumentowanych zmian do bazy danych ewidencyjnych w celu zastąpienia danych niezgodnych ze stanem faktycznym lub stanem prawnym, a także w celu ujawnienia nowych danych ewidencyjnych. Ponadto § 46 ust. 1 stanowi, że dane zawarte w ewidencji podlegają aktualizacji z urzędu lub na wniosek. Z urzędu wprowadza się zmiany wynikające m.in. z prawomocnych aktów normatywnych (§ 46 ust. 2 pkt 1).

(dowód: akta kontroli str. 19-27)

Opis stanu faktycznego

1.3. W latach 2011-2015 (do 30 czerwca) do Starostwa nie wpłynęły żadne wnioski o wydanie decyzji o ustalenie linii brzegu jezior stanowiących własność Skarbu Państwa.

(dowód: akta kontroli str. 28-32)

1.4. W badanym okresie Starosta Mrągowski wydał łącznie 114 decyzji udzielających pozwoleń wodnoprawnych na wykonanie urządzeń wodnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 19 lit. h ustawy Prawo wodne, i tak: w 2011 r. wydano 10 decyzji, w 2012 r. – 36, w 2013 r. – 34, w 2014 r. – 25 oraz w 2015 r. (do dnia 30 czerwca) – 9. Spośród ww. decyzji jednaście dotyczyło urządzeń zlokalizowanych na dwóch jeziorach⁸: Inulec (8 decyzji) i Dłużec (3).

We wszystkich 114 przypadkach, zgodnie z wymogiem art. 61 § 4 Kpa, informowano strony o wszczęciu postępowania, w tym podmioty wykonujące uprawnienia właścicielskie w imieniu Skarbu Państwa, tj. Marszałka Województwa oraz Dyrektora RZGW.

(dowód: akta kontroli str. 33-45, 231-233)

1.5. Analiza dokumentacji losowo wybranych 21 (spośród 114) pozwoleń wodnoprawnych wykazała m.in., że we wszystkich przypadkach były one wydane

⁷ Dz. U. z 2015 r., poz. 542

⁸ Jeziora wytypowane do oględzin w ramach kontroli LOL.410.011.02.2015

w drodze decyzji na wniosek inwestora, do którego załączono dokumenty określone w art. 131 ust. 2 Prawa wodnego, w tym:

- we wszystkich przypadkach operat wodnoprawny sporządzony zgodnie z wymogami określonymi w art. 132 ust. 1-3 tej ustawy,
- w 15 - decyzję wójta ustalającą warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie urządzeń wodnych,
- w trzech - decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego,
- w jednym - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

W dwóch przypadkach wnioski dotyczyły wydania pozwolenia na rozbiórkę urządzeń wodnych (pomostów) zlokalizowanych na jeziorze Inulec.

W toku postępowania o wydanie ww. decyzji, we wszystkich badanych przypadkach przekazano zainteresowanym stronom zawiadomienie o wszczęciu postępowania, w tym m.in.: wykonującym uprawnienia właścicielskie w imieniu Skarbu Państwa (RZGW lub Marszałek Województwa) oraz gospodarstwom rybackim. Następnie wyżej wymienionym przekazano (do wiadomości) decyzje zezwalające na wykonanie urządzeń wodnych (pozwolenia wodnoprawne).

(dowód: akta kontroli str. 54)

1.6. W badanym okresie do Starostwa wpłynęło łącznie 27 wniosków o legalizację urządzeń wodnych, spośród których w:

- 20 przypadkach wydano, w oparciu o art. 64a ust. 2 ww. ustawy, decyzje o legalizacji urządzeń wodnych wykonanych bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego,
- dwóch przypadkach wydano decyzje o obowiązku likwidacji urządzeń wodnych z powodu niedostarczenia przez wnioskodawców wymaganych dokumentów,
- pięciu – wnioski zostały wycofane z powodu braku kompletu dokumentów i złożone ponownie po ich uzupełnieniu.

Analiza dokumentacji losowo wybranych 12 postępowań administracyjnych (w tym dwóch na jez. Inulec), dotyczących wydania decyzji o legalizacji urządzeń wodnych wykazała, że we wszystkich przypadkach spełnione zostały wymogi określone w rozdziale 4 działu VI Prawa wodnego, bowiem:

- podano do wiadomości publicznej informację o wszczęciu postępowania (art. 127 ust. 6),
- wnioski o wydanie pozwolenia wodnoprawnego zawierały dokumenty określone w art. 131 ust. 2 Prawa wodnego, tj. operat wodnoprawny, decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub o warunkach zabudowy oraz opis prowadzonej działalności w języku nietechnicznym,
- operaty wodnoprawne były sporządzone zgodnie z wymogami określonymi w art. 132 ust. 1-3 Prawa wodnego,
- pozwolenia wodnoprawne nie naruszały ustaleń decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (art. 125 pkt 2).

(dowód: akta kontroli str. 55-57)

Stwierdzono, że w przypadku wszystkich 20 pozwoleń wodnoprawnych dotyczących legalizacji urządzeń wodnych ustalona została w drodze postanowienia opłata legalizacyjna. Opłaty w łącznej kwocie 54.250 zł naliczone zostały zgodnie z art. 64a ust. 2 Prawa wodnego, stanowiły bowiem one 10-krotność opłaty skarbowej za wydanie pozwolenia wodnoprawnego.

Wszyscy wnioskodawcy dokonali wpłaty na rachunek bankowy wskazany w postanowieniach.

(dowód: akta kontroli str. 58-59)

Uwagi dotyczące
badanej
działalności

W ww. postanowieniach nie określono terminu wniesienia opłaty legalizacyjnej. W związku z czym była ona wnoszona od 5 do 46 dni od daty wydania postanowienia.

Naczelnik Wydziału wyjaśnił, że nie ma unormowań prawnych w zakresie obowiązku podawania w postanowieniach terminu dokonania opłaty za legalizację urządzenia wodnego. Przepis art. 64a Prawa wodnego daje organowi uprawnienia do ustalenia w drodze postanowienia wysokości opłaty legalizacyjnej, jednakże nie daje mu uprawnień do ustalenia terminu wniesienia tej opłaty. Podał również, że pozwolenia wodnoprawne na legalizację urządzeń wodnych wydawane były wnioskującym po potwierdzeniu dokonania przez wnioskodawcę opłaty legalizacyjnej.

(dowód: akta kontroli str. 42-45, 58-59)

Opis stanu
faktycznego

Pobrane opłaty legalizacyjne, stosownie do zapisów art. 64a ust. 3 Prawa wodnego, stanowiły dochód budżetu państwa, zostały pomniejszone o 5% (zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego⁹) i odprowadzone zostały terminowo na rachunek dysponenta części budżetowej w łącznej wysokości 51.537,5 zł.

(dowód: akta kontroli str. 60-66)

Opis stanu
faktycznego

1.7. W latach 2011-2015 (do dnia 30 czerwca) wydano łącznie 57 decyzji o likwidacji urządzeń wodnych, w tym 46 dotyczyło urządzeń znajdujących się na jeziorach będących w trwałym zarządzie Dyrektora RZGW, zaś 11 – Marszałka Województwa.

Analiza dokumentacji losowo wybranych 26 postępowań dotyczących likwidacji urządzeń wodnych wykonanych bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego (w tym 21 dotyczących urządzeń wodnych znajdujących się na jez. Dłużec) wykazała, że we wszystkich badanych przypadkach, po upływie terminu wykonania decyzji, pracownicy Wydziału Środowiska dokonywali wizji w terenie w celu potwierdzenia wykonania rozbiórki. We wszystkich przypadkach rozebranie urządzenia wodnego potwierdzono w formie notatki służbowej oraz dokumentacji fotograficznej.

(dowód: akta kontroli str. 67-72)

1.8. Analiza dokumentacji losowo wybranych 59 decyzji administracyjnych dotyczących: budowy i rozbudowy urządzeń wodnych (21 decyzji), legalizacji (12) i likwidacji (26) pod kątem ich zgodności z postanowieniami Kpa wykazała, że we wszystkich przypadkach:

- wszczęto postępowania administracyjne oraz zawiadomiono o tym fakcie wszystkie osoby będące stronami w sprawie (art. 61 §§1 i 4 Kpa),
- decyzje zawierały elementy wymagane art. 107 §1 Kpa, tj. m.in. podstawę prawną, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o trybie odwołania,
- 47 decyzji (10 pozwoleń wodnoprawnych, 11 dotyczących legalizacji urządzeń wodnych i 26 - likwidacji) wydano w terminach określonych w art. 35 §§ 1 i 3 Kpa, tj. nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania.

(dowód: akta kontroli str. 73-77)

---

⁹ Dz. U. z 2015 r., poz. 513 ze zm.

Ustalone
nieprawidłowości

Dwanaście spraw (11 o udzielenie pozwolenia wodnoprawnego na wybudowanie urządzeń wodnych oraz jedna o legalizację urządzenia wodnego) rozpatrzono z opóźnieniem w stosunku do terminu określonego w art. 35 § 3 Kpa, a więc po upływie dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Opóźnienie wyniosło od 1 do 22 dni. W ww. przypadkach nie powiadomiono również stron postępowania o przyczynach zwłoki i nowym terminie załatwienia sprawy, co naruszało postanowienie art. 36 Kpa.

Naczelnik Wydziału wyjaśnił, że w Wydziale Środowiska pracują cztery osoby, spośród których dwie, zajmujące się zagadnieniami z zakresu Prawa wodnego, mają w swoich zakresach obowiązków również wykonywanie innych czynności, co nie pozwala – w przypadku wpływu większej ilości wniosków – na sprawne prowadzenie postępowań administracyjnych.

(dowód: akta kontroli str. 42-45, 73-74, 78-129)

Opis stanu
faktycznego

1.9. Zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Starostwa¹⁰, prowadzenie rejestru skarg i wniosków należało do zadań Biura Administracji, Kadr i Spraw Obywatelskich, zaś rozpatrywanie skarg i wniosków kierowanych do Starostwa oraz przygotowywanie na nie odpowiedzi należało do wspólnych zadań wydziałów.

W rejestrze skarg i wniosków, w latach 2011-2015 (I półrocze) odnotowano wpływ sześciu skarg, z których żadna nie dotyczyła ograniczania dostępu do jezior stanowiących wody publiczne lub budowy urządzeń wodnych bez wymaganego pozwolenia.

(dowód: akta kontroli str. 130-131)

1.10. W badanym okresie nie przeprowadzono modernizacji lub aktualizacji ewidencji gruntów i budynków w obrębie działek Skarbu Państwa stanowiących jeziora.

(dowód: akta kontroli str. 22-24, 132-133)

1.11. W ramach oględzin¹¹ fragmentów linii brzegowej jezior Dłużec (dz. ewid. nr 653, będąca w trwałym zarządzie RZGW) i Inulec (dz. ewid. nr 98, będąca w trwałym zarządzie Marszałka Województwa), na wysokości nieruchomości przyległych do tych jezior (11 nieruchomości przyległych do jez. Dłużec w miejscowości Dłużec i 21 - do jez. Inulec w miejscowości Żelwagi), stwierdzono łącznie 40 urządzeń wodnych zlokalizowanych na gruntach Skarbu Państwa, w tym:

- 10 przy ośmiu nieruchomościach przyległych do jez. Dłużec,
- 30 przy 16 nieruchomościach przyległych do jez. Inulec.

Spośród stwierdzonych 40 urządzeń, w odniesieniu do dziewięciu z nich wydano pozwolenia wodnoprawne, w tym:

- na dwa urządzenia, zlokalizowane na jez. Dłużec, Naczelnik Gminy Piecki wydał w 1989 r. i 1990 r. pozwolenia wodnoprawne,
- na siedem urządzeń zlokalizowanych na jez. Inulec - Starosta wydał w latach 2005-2010 sześć pozwoleń wodnoprawnych (jedno pozwolenie dotyczyło dwóch urządzeń).

W przypadku pozostałych 31 urządzeń wodnych nie wydano pozwoleń wodnoprawnych (w tym osiem urządzeń – przy siedmiu nieruchomościach

¹⁰ Uchwała Nr VIII/25/2007 Rady Powiatu w Mrągowie z dnia 28.02.2007 r. ze zm.

¹¹ Przeprowadzonych przez NIK w toku kontroli PINB w Mrągowie (LOL.410.011.02.2015)

przyległych do jez. Dłużec oraz 23 urządzenia – przy 13 nieruchomościach przyległych do jez. Inulec).

W myśl art. 122 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne, wykonanie urządzeń wodnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

I tak, na gruntach Skarbu Państwa stanowiących działkę jezioro:

- Dłużec, bez pozwolenia wodnoprawnego wykonano:
  - pomost drewniany w kształcie litery T o długości 35,2m - na wysokości przyległej nieruchomości stanowiącej działkę nr 419/8;
  - pomost drewniany w kształcie litery T o długości 14,1m - dz. nr 656/1;
  - pomost drewniany w kształcie litery T o długości 40,6 m, z unoszoną częścią pomostu – dz. nr 656/2;
  - kąpielisko - dz. nr 357;
  - pomost drewniany pływający z drewnianą kładką stanowiącą dojście do tej jednostki o łącznej długości 7,9m oraz pomost drewniany pływający wraz z kładką łączącą ten pomost z umocnieniem brzegu wykonanym z drewnianych belek o łącznej długości 7,4m; część pływająca ograniczona drewnianymi słupkami mocowanymi do dna jeziora - dz. nr 356/1;
  - pomost drewniany pływający oraz kładka łącząca ten pomost z brzegiem o łącznej długości 6,4m; część pływająca ograniczona drewnianymi słupkami mocowanymi do dna jeziora - dz. nr 355/5;
  - pomost drewniany pływający oraz kładka łącząca ten pomost z brzegiem o łącznej długości 5,3m - dz. nr 355/4;
- Inulec, bez pozwolenia wodnoprawnego wykonano:
  - umocnienie brzegu stalową blachą o długości 9,76m - dz. nr 115/2;
  - pomost drewniany w kształcie litery T o długości 29,4m - dz. nr 115/3;
  - pomost drewniany w kształcie litery T o długości 22,3m - dz. nr 105;
  - częściowo rozebrany drewniany pomost w kształcie litery L - dz. nr 101;
  - pomost drewniany w kształcie prostokąta o długości 3,6m, umocnienie brzegu z kamienia polnego o długości 1,4 m oraz drewniane umocnienie brzegu o długości 17,6m, pomost drewniany w kształcie litery T o długości 11,93m - dz. nr 122/2;
  - pomost metalowo drewniany w kształcie prostokąta o długości 3,4m, umocnienie brzegu kamieniem polnym oraz elementami drewnianymi o łącznej długości 8,6m - dz. nr 123/2;
  - pomost drewniany w kształcie prostokąta o długości 3,4m oraz umocnienie brzegu elementami drewnianymi i kamieniem polnym o długości 3,1m - dz. nr 123/3;
  - pomost drewniany w kształcie sześcioboku foremnego o długości około 4,7m, z wiatą o konstrukcji drewnianej krytej strzechą, z umocnionym dojściem z kamienia polnego o powierzchni około 0,5m², pomost drewniany w kształcie litery L o długości około 21,0m, z wiatą o konstrukcji drewnianej oraz umocnienie brzegu elementami drewnianymi oraz siatką stalową o długości 16,1m - dz. nr 124;

- pomost drewniany w kształcie litery L o długości 18,4m, pomost drewniany w kształcie prostokąta o długości 4,8m z wiatą o konstrukcji drewnianej krytej strzechą, z trzema ścianami częściowo przeszklonymi oraz umocnienie brzegu stalową siatką o długości 4,2m - dz. nr 125;
- pomost drewniany w kształcie litery L o długości 11,6m - dz. nr 127/1;
- pomost drewniany w kształcie litery T o długości 15,1m - dz. nr 127/2;
- pomost drewniany w kształcie litery T o długości 12,9m, pomost drewniany w kształcie prostokąta o długości 8,5m - dz. nr 128/1;
- odwodnienie liniowe otwarte z kształtek betonowych, o długości 4,3m, prostopadłe do linii brzegowej jeziora oraz kąpielisko usypane z piasku - dz. nr 131.

Również Starosta (jako organ administracji architektoniczno-budowlanej) odniesieniu do tych obiektów nie wydawał pozwolenia na budowę, o którym mowa w art. 28 ust. 1 Prawa budowlanego, jak również nie otrzymał zgłoszeń o zamiarze ich wybudowania (art. 30 ust. 1 tej ustawy).

(dowód: akta kontroli str. 134-200, 222-230)

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Opis stanu
faktycznego

2. Realizacja wniosków pokontrolnych z kontroli P/10/154

2.1. W wystąpieniu pokontrolnym z dnia 24.01.2011 r. NIK wniosła o:

- wystąpienie do organów zarządzających jeziorami Tałty i Probarskie o rozważenie skierowania wniosku o ustalenie linii brzegu tych jezior na wysokości opisanych w wystąpieniu nieruchomości przyległych, w celu zapewnienia aktualności operatu ewidencyjnego w zakresie rodzajów użytków gruntowych na działkach stanowiących te jeziora,
- ewidencjonowanie skarg zgodnie z wymogami regulaminu organizacyjnego Starostwa.

Stwierdzono, że w dniu 27.01.2011 r. do Dyrektora RZGW (jez. Tałty) oraz Marszałka Województwa (jez. Probarskie) wysłano pismo informujące o możliwości wystąpienia z wnioskiem o ustalenie linii brzegu ww. jezior.

Na podstawie informacji uzyskanych z RZGW w Warszawie i Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Olsztynie, dotyczących złożenia wniosku o ustalenie linii brzegu ww. jezior ustalono, że w przypadku:

- jez. Probarskiego zarządca, tj. Marszałek Województwa, poinformował Starostę, że nie posiada środków finansowych na przeprowadzenie postępowania dotyczącego ustalenia linii brzegu,
- jez. Tałty – zgodnie z decyzją Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 12.01.2001 r. – jezioro to stanowi akwen sztucznie podpiętrzany, o zmiennym poziomie zwierciadła wody, tak więc nie wyznacza się na nim linii brzegowej.

(dowód: akta kontroli str. 201-221)

Ocena
częstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

IV. Wnioski

Wnioski
pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹², wnosi o:

1. Podjęcie działań zmierzających do przekazania jezior Zelwążek, Żabie i Kurianka, będących wodami publicznymi i stanowiącymi własność Skarbu Państwa, właściwej jednostce zarządzającej wodami oraz gruntami pokrytymi tymi wodami, co m.in. umożliwi dokonanie zmian w prowadzonej ewidencji gruntów i budynków.
2. Podjęcie działań mających na celu załatwianie spraw w wymaganych w Kpa terminach, a w przypadku ich niedotrzymania informowanie stron postępowania o przyczynach zwłoki i nowym terminie załatwienia sprawy.
3. Zbadanie legalności wybudowania ujawnionych w toku oględzin NIK urządzeń wodnych, w przypadku których Starostwo nie posiadało informacji o wydaniu pozwoleń wodnoprawnych oraz ewentualne wszczęcie postępowań administracyjnych zmierzających do rozbiórki lub legalizacji tych urządzeń.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania
uwag
i wykonania
wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Olsztyn, dnia   września 2015 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Olsztynie

Dyrektor

Kontroler
Joanna Łukasik
Specjalista kontroli państwowej

.....
podpis

.....
podpis

¹² Dz.U. z 2015 r., poz.1096